

Digitaliseret af | Digitised by

**DET KGL.
BIBLIOTEK**

Royal Danish Library

Forfatter(e) | Author(s):

Titel | Title:

Almindeligt Sportel-Reglement for Retspleien
og de dermed forbundne Forretninger i
Danmark.

Udgivet år og sted | Publication time and place: Kbh., 1814

Fysiske størrelse | Physical extent:

52 S.

DK

Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

UK

The work is free of copyright. You can copy, change, distribute or present the work, even for commercial purposes, without asking for permission. Always remember to credit the author.

9-57

bet. 2.

Almindeligt Sportel-Reglement

for

Retspleien og de dermed forbundne Forretninger
i Danmark.

Kjøbenhavn, den 22de Marts 1814.

Kjøbenhavn.

Trykt hos Directeur Johan Frederik Schults,
Kongelig og Universitets-Bogtrykker.

Almindeligt Brev-Archiv

101

Stedene og de berømt forhandlede Forretninger

1. Bind

Udgivet af H. H. Schibye

1976 G 3750

DET KONGELIGE BIBLIOTEK

130020908506

Si Frederik den Siette, af Guds Raade

Konge til Danmark, de Wendes
og Gothers, Hertug i Slesvig, Holsten, Stor-
marn, Ditmarsken og Oldenborg, Giøre vitterligt:

Da Vi have fundet det fornødent at fastsætte almindelige Bestemmelser for Bort Rige Danmark, angaaende Betalingen for de Forretninger, som udføres af Rettens Betiente, eller staae i Forbindelse med de Forretninger, som af disse udføres; saa have Vi ladet de ældre herom udgivne Anordninger jevnføre med og lempe efter hinanden, samt et almindeligt Reglement derefter udarbejde. I Følge heraf ville Vi allernaadigst, at Forordningen af 19de Decbr. 1800, Reglementerne af 11te Martii og 8de Septbr. 1812, samt de under 7de og 28de April 1812 angaaende Rets-Sportlerne udgivne Anordninger skulle være ophævede.

De Regler, hvilke Vi i foranførte Henseende have fundet for godt at anordne, ere følgende:

1ste Afdeling,
angaaende Gebyrerne ved den egentlige Retsbehandling.

1ste Kapitel.

Om Rettens Pleie i første Instans.

A.

Den Betaling, som erlægges til Dommeren.

§. 1.

For Udstædelsen af en Hoved-, Contra-, Continuations- eller Intervenient-Stevning, hvad enten det er Doms- eller Bidne-Stevning, eller begge tillige, saavel som for en Geds-Stevning, betales, uden Hensyn til dens Bidtløftighed, eller om een eller flere Personer derved indvarsles, 44 Skilling.

Den, som begiærer Stevningen udstædt, indleverer til Dommeren et Concept dertil, med en derpaa tegnet, af Reqvirenten eller hans Fuldmægtig underskrevet, Begiæring om Stevningens Ud-stædelse. Tilligemed dette Concept lader den Stevnende følge en Copie deraf, hvilken Dommeren leverer ham tilbage med Paategning om Conceptstevningens Indleverelse.

For den ovenansførte Betaling skal Dommeren reenskrive, samt ved Underskrift og Forsegling authorisere Stevningen.

Naar Parterne brug: private Stevninger eller Kaldsfebler, betales intet for Ud-stædelsen; men dersom særskilt Berammelse af en Sag finder Sted, ved Paategning af Dommeren paa en saadan Stevning, erlægges derfor samme Betaling, som for en Stevnings Ud-stædelse.

§. 2.

For enhver Sags eller Søgsmåls Unhængiggjørelse, hvad enten Stevning virkelig finder Sted eller ikke, betales 60 Skilling.

§. 3.

§. 3.

For Bidners Afhørelse erlægges for hvert af de tvende første Bidner, som føres, 36 Skilling, men for hvert af de øvrige Bidner 27 Skilling.

Naar et Bidne, efter at være afhørt, affædiges fra Retten, fordi Parterne ikke have videre at tilspørge det, og det siden igien begiæres yderligere afhørt, da betales derfor, som for et nyt Bidnes Afhørelse.

For Contra-Quæstioner, som Indstævnte fremsætter, betales intet, naar ikkun 5 Quæstioner fremsættes til hvert Bidne, men fremsætter han flere, da betaler han for hvert Bidne, til hvilket saaledes flere end 5 Contra-Quæstioner fremsættes, det halve af det oven bestemte Gebyr.

Det skal i øvrigt ikke befrie en Part for at erlægge det i nærværende §. fastsatte Gebyr, at han i Form af eet Spørgsmaal fremsætter flere virkelig forskjellige Spørgsmaale.

§. 4.

For, i Overensstemmelse med Lovens 5—14—53, at optage et Restants-Dingsvidne, betales, foruden det i §. 1 bestemte Gebyr, for Udstædelse af Stevningen, naar samme finder Sted, under eet 1 Rbdlr. 12 Sk., og ei videre enten for Incamination eller for Actens Underskrivt og Forseigling.

§. 5.

For en Kjendelse om Opsættelse, hvad enten den bevilges eller ikke, betales 14 Skilling, som erlægges af den, der har begiært Anstanden.

Naar en Sag, i Medhold af Placaten af 13de August 1766 §. 2, udsættes formedelt begge Parteris Udeblivelse, betales det samme af den, paa hvis Forlangende Sagen den næstforegaaende Gang blev udsat.

§. 6.

For enhver anden Eragtnings Affigelse betales 36 Skilling, for hver derved paakiendt Exception, hvilke 36 Skilling udredes af den, ved hvis Exception Kjendelsen blev foranlediget.

§. 7.

Naar en Sag optages til Dom, betales, for Dommen at forfatte, afsige, underskrive og forseigle, 1 Rbdlr. 12 Sk., hvilke bør erlægges af enhver,

hver, som har udtaget Hoved-, Contra- eller Intervenient-Stevning, eller dog brugt en Procedure, hvortil en saadan Stevning havde været fornøden, saafremt Bederparten ei, i Medhold af Lovens 1—4—1, derpaa havde renonceret.

I dette sidste Tilfælde bør den Vedkommende ved Sagens Optagelse melde sig for Retten, til at erlægge fornævnte Gebyr, samt de i §§. 2 og 13 bestemte Incaminationspenge; i Mangel deraf, bliver han at ansee saaledes, som i §. 24 for et lige Tilfælde er foreskrevet.

§. 8.

For en Sags Reassumtion, efter Parternes Begiering, erlægges det samme, som for en Incamination, efter §§. 2 og 13.

§. 9.

For at underskrive og forseikle en Domsact, som den Part, der ikke har havt det forbemeldte Incaminations-Gebyr at betale, forlanger beskrevet, betales 40 Skilling.

Den samme Regel bliver og at følge, hvis det skulde hænde, at den, som har betalt Incaminations-Gebyr, forlanger flere end een Act.

For Tingvidne-Acter, Kiendelse-Acter og Udskrivter af Protocollen i Acts Form at underskrive og forseikle, betales altid 40 Skilling.

§ 10.

For en Ceds Modtagelse efter Dom eller Forlig, samt hvor ellers Ceden modtages i Retten, de i §§. 3, 4 og 127 omhandlede Tilfælde undtagne, betales 18 Skilling, som udredes af den, der aflægger Ceden.

§. 11.

For Modtagelse til Protocollen af en Declaration om et eller andet, som ikke henhører til nogen ved Retten staaende og forhen der anhangiggjort Sag, betales 40 Skilling af den, som begiærer at faae Declarationen indført i Protocollen.

§. 12.

§. 12.

For offentlige og benificerede Sagers Behandling og Paadømmelse, samt for Tingsvidner, der afholdes til at erhverve Moderation i Skatter, formelst indtrufne Ulykkestilfælde, eller til Præmies Erholdelse for Druknedes Redning, naar deslige Tingsvidner optages til sædvanlig Tingtid, erlægges ingen Betaling. Derimod tilkommer der Dommeren Erstatning, efter rigtig og specificeret Regning, for havte virkelige Udgifter.

B.

Den Betaling, som erlægges til Skrивeren.

§. 13.

For Protocollens Førelse betales ved enhver Sags eller Søgsmåls Anhængiggjørelse, hvad enten Stevning virkelig finder Sted eller ikke, 54 Skilling.

§. 14.

For alle Domsacter, Kiendelsesacter, Udskriver af Protocoller, Indlægge og andre under en Sag fremlagte Documenter, hvad enten disse gives i Form af Act eller ikke, betales for hvert Ark 30 Skilling, hvoraf ved Sagens eller Søgsmålets Anhængiggjørelse (med mindre det er et Continuations-Søgsmåal) erlægges 90 Skilling for 3 Ark, hvilke den Part, som forud har erlagt bemeldte Betaling, naar Doms- eller Tingsvidne-Acten af ham forlanges beskrevet, derfor erholder uden særskilt Betaling.

Foruden foranførte Arkebetaling erlægger den Part, som forlanger en Doms- eller Tingsvidne-Act beskrevet, uden at have forud betalt ovenanførte Gebyr, 40 Skilling for Acten at underskrive og forseigle.

Den samme Regel bliver og at følge, hvis det skulde hænde, at den, som har betalt ovenmeldte Gebyr, forlanger flere end een Act, ligesom han da og for de flere Exemplarer bør betale fuld Skrивerløn uden Afkortning.

Men for Kiendelsesacter eller Udskriver i Acts Form betales altid 40 Skilling for Underkriveren og Forseiglingen.

Den,

Den, som af Skriveren har bestilt en Act, er altid pligtig at betale den. Skriveren kan til sin Sikkerhed forlange, at Bestillingen skal skee skriftlig.

§. 15.

For en Attest, til hvis Forfattelse Skriveren nødsages at opsoge i flere Protocoller, eller at giennemgaae flere forskiellige Steder i samme Protocol, eller at giøre forkortede Extracter af Protocollen; med andre Ord: i alle de Tilfælde, hvor Udstederen, for at meddele Attesten, behøver selv at concipere og bringe Attesten i anden Sammenhæng, end i Protocollen selv er anført, og hvor følgelig ei en blot Afskrift eller Udskrift forlanges, betales, uden Hensyn til Attestens Vidtløftighed, 1 Rbdlr. 48 Sk. Men, dersom den forlangte Dplysning kan erholdes ved en blot Udskrift af Protocollen, eller Afskrift af Documenter, da betales derfor, efter foranførte Bestemmelser, ligesom for Udskrift.

§. 16.

For Afskrifter af Justits-Protocollen til Brug for Dommeren ved Sagens Paadømmelse (naar Dommeren ikke selv tillige er Skriver) betales for hvert Ark, som Udskriften udgjør, 15 Skilling. Denne Betaling erlægges af Citanten, i de Sager, hvor der ei har været Contra-Søgmaal; men, dersom et saadant i Sagen har fundet Sted, da betaler Citanten og Contra-Citanten hver en lige Andeel af hvad Udskriften har beløbet sig til.

§. 17.

For at føre Protocollen i det i § 11 omhandlede Tilfælde, betales 40 Skilling, og Skriveren er for samme Betaling pligtig til at give Udskrift af Protocollen, uden videre Gebyr.

§. 18.

I alle de i §. 12 benævnte Tilfælde nyder Skriveren ingen Betaling, men blot Erstatning for virkelige Udgifter, hvorunder dog ikke indbefattes, hvad han til andre har betalt, for, paa hans Vegne, at forrette Skrivningen.

C.

Angaaende nogle Tilfælde, i hvilke Forhøielse eller Nedsættelse af Gebyrerne finder Sted.

§. 19.

I de Søerets-, Giesterets- og andre Extrarets-Sager, der ere af den Beskaffenhed, at Dommeren, for at pleie Retten, ikke behøver at foretage nogen særskilt Reise, betales saavel de under Litr. A foreskrevne Gebyrer, forsaavidt de her kunne være anvendelige (med Undtagelse af de i §. 9 bestemte), som det under Litr. B i §. 13 fastsatte Gebyr, med det dobbelte af hvad der for almindelige Tingsager er bestemt.

§. 20.

Udi Kasteds-sager eller andre Sager, i hvilke Dommeren, for at pleie Retten, maae foretage særskilte Reiser, betales til Dommeren (foruden ordinaire Gebyrer efter Litr. A) for den første Dags Forretning 4 Rbdlr., for den anden Dags Forretning 3 Rbdlr., og siden, for hver Dag, Forretningen eller Sagen vedvarer, 2 Rbdlr.

For Protocolens Førelse betales i disse Sager (foruden den almindelige Skriveløn efter Litr. B) for første Dags Forretning 2 Rbdlr., for anden Dags Forretning 1 Rbdlr. 48 Sk., og siden for hver Dag, Forretningen eller Sagen varer, 1 Rbdlr.

Skulde Forretningen paa eengang være længere end 8 Timer, betales Gebyret som for $1\frac{1}{2}$ Dag; dog bør de forhøiede Betalinger, som ere foreskrevne for første og anden Dags Forretning, ikke i nogen Sag betales mere end een Gang, uagtet dens Foretagelse afbrydes, ligesom det og forstaaer sig selv, at der i de Sager, som, efter at være foretagne til overordentlig Tid og Sted, fortsættes paa det sædvanlige Ting, ei kan kræves Dagsbetaling for flere Dage, end dem, der anvendes paa Sagens Foretagelse ved den extraordinaire Ret.

Endelig bør Requirenten forskaffe Rettens-Betiente fri Befordring til og fra Stedet, hvor et overordentligt Ting holdes; dog bør Dommer og Skriver, naar de boe paa eet Sted, betiene dem af een Befordring.

I øvrigt bør saavel Dommeren som Skrивeren indfinde sig til Sagens Foretagelse saa betids, som Veiens Længde tillader, og uden Ophold vedblive med Forretningen, indtil den er tilendebragt, med mindre den, paa Grund af Parternes Begiering eller af anden lovlig Aarsag, afbrydes eller opsættes.

§. 21.

Naar Forhør i Told-Overtredelses Tilfælde optages, erlægges Betaling i Overeensstemmelse med hvad der er foreskrevet i § 19 eller 20, og blive Omkostningerne at udrede af den Sagsøgte, naar han, enten ved Dom, eller ved Bort General-Toldkammers Kiendelse, findes skyldig; men, naar den Skyldige ikke udfindes, af de confiskerede Vares Værdie. Dersom der hverken have Person eller Gods at holde sig til, forholdes der efter §§ 12 og 18, samt, i Henseende til Befordring og Diætpenge, efter Anordningerne for Justitsfager.

§. 22.

I alle Sager, der angaae en Giæld, hvis Hovedstoel ikke overstiger 25 Rbdlr., eller hvor en Ting omtvistes, hvis Værdie med Vished kan ansættes til en ringere Sum, betales de i det foregaaende bestemte Gebyrer kun med det halve.

§. 23.

Derimod bliver der, naar der, til Doms Erhvervelse, incamineres en Sag, hvis Hovedstoel angaaer mere end 1000 Rbdlr., foruden det i §§. 2 og 13 bestemte Gebyr, at betale 1 pro Mille; dog bortfalder denne Forhøielse i det Slags Sager, som omhandles i §. 20, og udi de Sager, der henhøre under §. 19, bliver den kun at erlægge af det sammes Hovedstoel overstiger 3000 Rbdlr. Med Hensyn til det, en Sags Gienstand overstiger fulde Tusender, kommer det, der er under 250 Rbdlr., ei i Betragtning; men af hvad der er imellem 250 og 750 Rbdlr., betales $\frac{1}{2}$ Rbdlr., og hvad der er 750 Rbdlr. eller derover, regnes for et fuldt 1000 Rbdlr.

§. 24.

For at sætte Rettens-Betiente i Stand til at bestemme de Gebyrer, som, i Forhold til Sagernes Værdie, blive at erlægge, bør Parterne altid i deres
Stev-

Stevninger angive denne saa nøiagtigt som mueligt, og, naar under Sagens Driwt Gienstandens Værdie maatte blive nøiere bestemt, eller noget samme tilføiet, saaledes at høiere Gebyrer deraf kunne fordres, end de, der allerede ere betalte, bør den, som haver at udrede disse større Gebyrer, ufortøvet derom give Retten Underretning, og erlægge hvad der, i Følge deraf, paaligger ham.

Handler nogen herimod, bør han, foruden til Vedkommende at betale Beløbet deraf, endvidere at bøde ligesaa meget, hvilket ved Dom i Hovedsagen bør fastsættes.

Hvis Sagen er udført ved en Sagfører, er det denne, som dømmes hertil, mod Regres til sin Part af Gebyret.

Skulde det hændte sig, at det omtvistede ikke blev bestemt til nogen vis Sum under Sagen, men denne først blev fastsat ved selve Dommen, bør det i samme tillige foreskrives, hvad der, med Hensyn dertil, bør betales mere i Gebyrer, end det, som er blevet erlagt. Hvis den omtvistede Gienstands Værdie, efter Dommen, skal bestemmes ved uvillige Mænds Skøn, Parters Sed, eller deslige, bør den af saadan Bestemmelse flydende Sportelforhøielse ufortøvet af den Part, der har at tilsvare samme, eller dennes Sagfører, under foranførte Ansvar, tilkiendegives Retten og det skyldige Gebyr erlægges.

I øvrigt bliver ved et Continuations-Søgsmaals Anlæg det i §. 23 anordnede Gebyr kun at erlægge, naar og forsaavidt en større Sum ved samme gøres til Sagens Gienstand, end den forhen paastevnte. Contra-Søgsmaal tages i saa Henseende kun i Betragtning, naar og forsaavidt Contra-Citanten, foruden Frisindelse, attraaer sig noget i Penge eller Penges Værdie tillagt (Omkostningerne dog deri ikke regnede).

§. 25.

Af Domsager, der angaae Proprieteten af faste Eiendomme eller og Servituter, bliver, naar de ikke behandles ved Extra-Ret eller paa Aastedet, en halv Gang mere at erlægge, end det i Almindelighed foreskrevne Incaminations-Gebyr, hvor ingen Værdie paa Sagens Gienstand er ansat; men, er en saadan under Sagen bestemt, lægges den til Grund.

§. 26.

I Sager, som angaae aarlige Afgifter, beregnes sammes Kapitalværdie efter de Regler, som indeholdes i den, igiennem Bort Rentekammer, under 5te May 1810 bekendtgjorte allerhøieste Resolution af 28de April næstforhen.

§. 27.

I de Doms-Sager, som ved Bor Lands-Over-, samt Hof- og Stadsret i Kiøbenhavn, og ved Sorøe Academies Hofret, behandles i første Instants, bør de samme Gebyrer erlægges, som i det følgende Kapitel ere paabudne for Rettens Pleie i anden Instants.

Paa samme Maade forholdes og i Domsfager ved Giefteretten i Kiøbenhavn; dog betales der desuden i disse 4 Rbdlr. 48 Sk. for Rettens Sættelse, undtagen i de mindre betydelige Sager, som §. 22 omhandler, udi hvilke ogsaa dette Gebyr kun betales med det halve.

§. 28.

Skulde det, under Domsfagers Behandling ved Lands-Over- samt Hof- og Stadsretten, i første Instants, hænde sig, at Rettens Møde paa Aastedet forlanges, da haver den at udnævne to af dens Medlemmer til at foretage Mødet, samt een af Justits-Contoirets Personale til at føre Protocollen, og da betales for hver Dags Forretning 9 Rbdlr.

Skulde Forretningen paa eengang vare mere end 8 Timer, betales Gebyret som for halvanden Dag. Derhos erholde Rettens Medlemmer, saavel som Protocolføreren, naar Forretningen foretages udenfor Stadens Porte, paa Requirentens Bekostning, fri Befordring, dog at de alle betiene dem af samme Vogn; og er det udenfor Kiøbenhavns Forstæder, at slikt Møde afgives, betaler Requirenten til hver af de udnævnte Rettens Medlemmer 2 Rbdlr., og til Protocolføreren 1 Rbdlr., daglig i Diætpenge.

§. 29.

For en Attest, som af bemeldte Ret meddeles paa en Notarialforretning, betales 2 Rbdlr. 24 Sk.

§. 30.

§. 30.

Ved Søeretten i Kiøbenhavn bør de samme Gebyrer erlægges, som i §. 27 ere foreskrevne for Giesteretten; dog betales ikkun for Rettens Sættelse, naar en Sag begiæres foretaget paa en anden, end Rettens almindelige Tingdag, som er Fredag.

Dersom Rettens Møde udenfor Tingstedet udfordres, betales derfor til den af de Tilforordnede, som foretager Forretningen, 4 Rbdlr., og til Skrивeren, naar hans Møde derved er fornødent, 2 Rbdlr., for hver Dag Forretningen varer.

Dersom Forretningen varer over 8 Timer, betales Gebyret som for halvanden Dag. Derhos erholde de, naar Forretningen foretages udenfor Staden, paa Requirentens Bekostning, fri Befordring, og er det udenfor røde Pæl, at saadanne Møder afgives, betaler Requirenten til det af Retten udnævnte Medlem 2 Rbdlr., og til Skrивeren 1 Rbdlr., daglig i Diætpenge.

§. 31.

Ved de for nogle Steder anordnede Gields-Commissioner, ved hvilke Sager angaaende Gieldsfordringer, der ikke ere over 10 Rbdlr., blive at behandle, bør følgende Gebyrer erlægges:

- a) For Stevningens Udtagelse 4 Skilling.
- b) For en Sags eller Stevnings Incamination 24 Skilling, hvoraf en lige Andeel tilfalder Dommer og Skrивer.
- c) For en Kiendelse om Dpsættelse 6 Skilling, hvorved i øvrigt det i §. 5 foreskrevne bør iagttages.
- d) For enhver anden Cragtnings Affigelse, for hver derved paakiendt Exception, 12 Skilling.
- e) Ved en Sags Dptagelse til Dom, for Dommen at forfatte, underskrive og forseigle, 16 Skilling af enhver, som, efter § 7, er pligtig at betale det der foreskrevne Gebyr.
- f) For Sagens Reasumption, efter Parternes Begiering, 24 Skilling.
- g) For Udskrivt af Dommen 15 Skilling.
- h) For andre Udskrivter, for Arket 15 Skilling.

§. 32.

§. 32.

I private Politiefager bør i intet Tilfælde mere betales for Rettens Pleie, end hvad der ovenfor i Litr. A og B er fastsat; dog bliver, for Behandlingen af Sager imellem Huusbonde og Tjenestetjende, forsaavidt deres gjensidige Rettigheder og Pligter, i Henseende til Tjendeforholdet, betræffer, samt af Sager angaaende Hoverie og Huusmænds Pligt-Arbeide, hvilke, ifølge Forordningen af 25de Martii 1791 og 30te Januarii 1807, behandles som Politiefager, i alt ikkun at betale til Dommeren (som i Politiefager under Jurisdictionerne paa Landet tillige forretter Skriverembedet) 30 Skilling, med mindre Acten, naar samme beskrives, udgjør mere end 2 Ark, i hvilket Tilfælde for Beskrivelsen, erlægges 15 Skilling for hvert Ark, Acten udgjør over dette Arketal.

§. 33.

Ved Politieretten i Kiøbenhavn betales intet for Rettens Pleie, men for Beskrivelsen erlægges, forsaavidt samme, i Følge Reskriptet af 10de May 1780, bør betales, 30 Skilling for Arket.

2det Kapitel.

Om Rettens Pleie i anden Instants.

§. 34.

Alle i det foregaaende Kapitel foreskrevne Gebyrer blive ved Dverretterne, forsaavidt de der kunne være anvendelige og specielle Regler herom ikke i det følgende foreskrives, at betale med en Forhøielse af 200 Procent. Saaledes bliver, til Exempel, det ved §§. 2 og 13 bestemte Incaminations-Gebyr ved Dverretterne at betale tilsammen med 3 Rbdlr. 54 Sk.; dog bliver den i §. 23 omhandlede Forhøielse ved Incaminationen for Dverretten af enhver Sag, som angaaer en Hovedstoel af over 1000 Rbdlr., at erlægges med 2 pro Mille. Derimod bortfalde de ved Viborg Lands-Dverret forhen erlagte Domhuuspenge.

§. 35.

§. 35.

De i §§. 9 og 14 omhandlede Gebyrer erlægges uforandret paa samme Maade ved Dverretterne, som der for Underretterne er bestemt.

§. 36.

For Attester, som meddeles fra en Dverret, erlægges der ei høiere Betaling, end efter §. 15.

§. 37.

For de i §. 16 omhandlede Udskrifter finder heller intet forhøiet Gebyr Sted ved Dverdomstolene.

§. 38.

Naar Sager, som i første Instants have været behandlede som Extrarets-Sager eller paa Aastedet, appelleres til Dverretten, da betales de samme Gebyrer, som i andre Sager ved Dverretterne.

§. 39.

Med Dver-Politieretterne betales intet for Rettens Pleie, men for Beskrivelsen erlægges i private Politiesager Betaling efter §. 14.

§. 40.

I Henseende til det paabudne Promille-Gebyr tages Contra-Søgsmaal ved Dverretterne kun i Betragtning, naar og forsaavidt Contra-Citanten, foruden den paastevnte Doms eller Behandlings Stadfæstelse, attraaer sig noget i Penge eller Penges Værdie tillagt (Omkostningerne dog deri ikke regnede).

Forresten tages der i Appellationsager Hensyn saavel til det en Part troer sig uretteligen paalagt, som til det han besværer sig over at være ham frakiendt, saa at Sagen, til Exempel, agtes at være af 2000 Rbdlr. Værdie, naar den, der er dømt til at betale 1000 Rbdlr., paaanker denne Dom til Forandring derhen, at han ei allene frifindes for Bederpartens Tiltale, men denne endog tilpligtes at betale ham en lige Sum.

I øvrigt

I øvrigt blive de i §. 24 foreskrevne Regler ogsaa ved Overretterne at følge, forsaavidt de her ere anvendelige.

3die Kapitel.

Om Høiesteret.

§. 41.

For Udstædelsen af en Høiesterets-Stevning (være sig Hoved-, Contra-, Continuations- eller Intervenient-Stevning) betales 11 Rbdlr.

§. 42.

I Incaminations-Gebyr betaler enhver af Parterne 12 Rbdlr.

§. 43.

Udi de Sager, som omhandles i §§. 23-26 inclusive, finde de der fastsatte Regler ogsaa ved Høiesteret Anvendelse med den i §. 34, i Hensyn paa Overretterne, deri giorte Forandring og under de i §. 40 angivne nærmere Bestemmelser.

§. 44.

For en Høiesterets-Doms-Act indtil 10 Ark inclusive betales 24 Rbdlr. For hvert Ark, den maatte udgiøre mere end bemeldte 10 Ark, betales end videre 1 Rbdlr.

2den Afdeling.

Om de Gebyrer, som for Foged-Forretninger blive at erlægge.

§. 45.

For en Arrest-, Sequestrations- eller Forbuds-Forretning, naar samme skeer i Gods, hvorunder ei allene saavel rørlige som urørlige Ting, men ogsaa udestaaende Gieldsfordringer, indbefattes, samt for Udlægs- og Affættelses-

For-

Forretninger efter Høiesterets eller andre Domme samt Forliig, betales, i Forhold af Summens Størrelse, hvorfor Forretningen foretages, saaledes:

For Summer indtil 10 Rbdlr. inclusive	=	=	=	=	72 Sk.
=	=	fra 10 Rbdlr. exclusive til 20 Rbdlr.	=	1 Rbdlr.	48 —
=	=	= 20 =	=	2 =	24 —
=	=	= 50 =	=	3 =	= —
=	=	= 100 =	=	3 =	48 —
=	=	= 150 =	=	4 =	= —
=	=	= 200 =	=	5 =	= —
=	=	= 500 =	=	6 =	= —

§. 46.

For at belægge nogens Person med Arrest, betales 6 Rbdlr., og, dersom Arrest tillige skeer i Gods, betales desuden derfor efter den foregaaende §.

§. 47.

Foruden de i §§. 45 og 46 foreskrevne Gebyrer erlægges end videre, naar Gienstanden overstiger en Værdie af 1000 Rbdlr., og Forretningen fuldbyrdes, 1 pro Mille under de i §. 23 angivne Bestemmelser.

§. 48.

Naar Forretningen blot skeer i Gods, og dette ved Taxering ikke befinde at udgiøre saa meget, som den Sum, for hvilken Sikkerhed søgtes eller Execution forlangtes, tages der, ved Anvendelsen af §. 47, allene Hensyn til den Sum, for hvilken Sikkerhed virkelig er givet, eller Execution skeet. Men, hvor denne Regel er uanvendelig, f. Ex. hvor der lægges Arrest paa en Person, beregnes Gienstanden efter den Sum, hvorfor Sikkerhed ved Forretningen blev søgt.

§. 49.

Naar Forretningen ei tilendebringes paa den Dag eller Nat, den begynder, enten fordi dens Bidtløstighed ei tillader det, eller fordi Requirenten forlanger den udsat, betales atter det i §§. 45 og 46 befalede Gebyr for hver følgende Dag, hvoraf der anvendes over 4 Timer paa samme; men naar der

til Forretningens Fortsættelse ei bruges mere end 4 Timer, betales for denne Fortsættelse hver Gang kun det halve af bemeldte Salarium. Naar derimod Fogden, enten formedelst sine øvrige Forretninger, eller af andre Aarsager, som Parterne ei foranledige, udsætter en Forretning, der ellers paa een Dag kunde sluttet, bør Gebyret ikke derved forhøies. Hvor en Forretning uafbrudt fortsættes i længere Tid end 8 Timer, betales endvidere for denne længere Tid, naar den ei overstiger 4 Timer, halvt, og ellers fuldt Gebyr efter §§. 45 og 46.

§. 50.

Naar, foruden den Paagældende, andre Personer, der ikke høre til samme Huusstand, skulle underrettes om Forretningen, betales for enhver af disse Anmeldelser 1 Rbdlr. Men hvor der ættes Arrest paa flere Personer, eller Fleres særskilte Eiendele skulle belægges med Arrest og Forbud, der blive særskilte Forretninger at afholde for hver af disse Personer, uagtet Requisitionen maatte være grundet paa en fælles Forpligtelse.

Derimod blive ingen forøgede Sportler at erlægge blot af den Grund, at det Gods, hvori Forretningen gjøres, er beliggende paa forskellige Steder.

§. 51.

Naar Execution requireres efter flere Domme, Forlig eller Resolutioner (hvor saadanne efter Anordningerne give Ret til Udpantning) hos een og samme Person, da betales Executions-Gebyret for hver af disse særskilt.

Ligeledes bør der, naar Execution efter een og samme Dom, Forlig eller Resolution requireres hos flere end een Person, holdes og betales en Forretning for hver Person; dog er dette ei at forstaae om de Tilfælde, hvor disse forskellige Individier have fælles Eiendomme, hvori Udlæg gjøres. Men fordi at de Ting, hvori Udlæg gjøres, befinde dem paa forskellige Steder, finder ei Forhøielse i Betalingen Sted, undtagen forsaavidt Forretningen derved maatte blive saa vidtløftig, at §. 49 vilde medføre forhøiet Salarium.

§. 52.

For Relaxationsforretninger erlægges i alle Henseender samme Betaling, som for de oven omhandlede Forretninger er foreskrevet, dog er §. 47 ikke derpaa anvendelig.

§. 53.

§. 53.

For ovenanførte Forretninger, naar Gienstanden ikke bestaaer i Penge eller Penges Værdie (dog med den Undtagelse §. 46 indeholder), samt for Inquisitioner, som efter Privates Begiering ved Fogden iværksættes, betales 4 Rbdlr. 48 ø.

Naar Forretningen ikke fuldendes paa een Dag, eller den varer længere end 8 Timer, bliver Salariet at forøge efter det i §. 49 bestemte Forhold.

For at bivaane Inquisitioner om ulovligt Kroehold og Brændeviinsbrænden, ifølge Forordningen af 2den August 1786 §. 8, betales af Angiveren 2 Rbd. 24 ø. for hvert forskielligt Huus eller andet Sted, hvor Inquisitionen efter Angiverens Anmeldelse foretages, og desuden 1 Rbdlr. i Diætpenge for hver Dag Forretningen varer.

§. 54.

For en Eragtning i Anledning af en imellem Parterne opstaaet Tvist, som affiges under nogen af de her omhandlede Forretninger, betales for enhver derved paakiendt Indsigelse 1 Rbdlr., dersom Gienstanden udgjør en Værdie af over 200 Rbdlr.; men hvis den kun er 50 til 200 Rbdlr. inclusive, erlægges det halve af dette Gebyr, og hvor Forretningen angaaer en mindre Værdie, betales intet særskilt for de under samme affagte Eragtninger.

Den førstnævnte Betaling erlægges ogsaa for at affige en Eragtning under nogen af de Forretninger, som omhandles i §§. 46 og 53.

§. 55.

For Udkastelse af og Indsættelse i Huusværelser betales 2 Rbdlr. 64 ø. Skulde det hændes, at en saadan Forretning ei kunde fuldendes paa een Dag, eller varer den længere end 8 Timer, bliver Salariet at forøge efter det i §. 49 bestemte Forhold.

§. 56.

For Kiendelser, som maatte blive at affige under de i §. 55 omhandlede Forretninger, betales som efter §. 54.

§. 57.

For en Synsforretning, i Anledning af tilføiet Legems Beskadigelse, betales 2 Rbdlr. 64 ß., naar samme skeer efter Privates Begiering.

§. 58.

Gebyrerne for de foranførte til Foged-Embedet henhørende Forretninger erlægges af Reqvirenten, uden for de Tilfælde, hvor Anordningerne særlig derfor fritage ham, og forsaavidt de forud lade dem bestemme, paa den Tid han indleverer sin Requisition derom; og Pengene betales ham ikke tilbage, uagtet han siden maatte gienkalde Requisitionen, eller Fogden nægte Forretningens Fremme.

§. 59.

For Beskrivelsen af alle foranførte til Foged-Embedet henhørende Forretninger, hvad enten de meddeles i Form af Act eller ikke, betales det samme Gebyr, som i §. 14 er fastsat.

§. 60.

For Attester, som af Fogden meddeles, betales Gebyret efter §. 15.

§. 61.

For Fogdens Forretninger i offentlige Sager betales intet; ei heller for Besigtelser over fundne døde Mennesker.

I benificerede og befalede Sager, samt naar Execution skeer efter Forlangende af nogen, som der i en offentlig Sag er tilkiendt Erstatning, saavel som naar Underholdnings-Bidrag til en separeret Hustru eller uægte Børn, samt Tyendes Tilgodehavende hos deres Huusbonde, ved Execution inddrives, erlægges ikkun Gebyr, for saavidt dette af den, hos hvem Forretningen foretages, bliver at erholde, efter at Fordringen, for hvilken Forretningen skeer, først er fyldestgiort.

For Fuldbyrkelse af Domme i criminelle Sager, efter offentlig Foranstaltning, erlægges under ingen Omstændigheder Gebyr til Fogden. Derimod bør han i alle Tilfælde nyde Erstatning for havte virkelige Udgifter.

§. 62.

§. 62.

Naar Fogden paa Embeds-Begne indfinder sig ved Strandinger, nyder han intet Salarium, men allene fri Befordring og 1 Rbdlr. i Diætpenge daglig.

§. 63.

I Tilfælde af Udpantning eller Execution for resterende Skatter erlægges Betaling efter Forordningen af 30 Januarii 1793, med Forhøielse af $\frac{1}{8}$; men for saavidt det almindelige Executions-Gebyr efter bemeldte Anordning bør betales, blive dette Reglements Bestemmelser at følge.

3die Afdeling.

Om Betalingen for de Forretninger, hvilke henhøre til Bestyrelsen af Pantebøger og Tinglæsninger.

§. 64.

For at læse et Skiøde, Mageskiftebrev, Gavebrev, en Udlægsforretning, et Skiftebrev eller andet Document, hvorved Eiendomsret overdrages, forsaavidt ingen anden Regel i det følgende derom fastsættes, samt for Læsning af en i Følge Forordningen af 9de Junii 1812 §. 3 indgaaet Forening om Ophævelse af en Kiøbe-Contract om faste Eiendomme, betales, i Forhold til Summens Størrelse, saaledes:

Af Summer indtil 50 Rbdlr. inclusive	. . .	48	ß.
fra 50 Rbdlr. exclusive til 100 Rbdlr.	. . .	72	-
- 100 — — — 200 —	1 Rbdlr.	32	-
- 200 — — — 400 —	2 —		
- 400 — — — 600 —	2 —	48	-
- 600 — — — 1000 —	3 —		
- 1000 — — — 2000 —	3 —	48	-
- 2000 — — — 3000 —	4 —		

og siden tillægges 1 pro Mille, hvorved dog allene fulde Tusinder tages i Betragtning.

Skulde Documentet ei lyde paa nogen Summa, da bør dets Tinglæsning betales i Forhold til den Sum, hvortor Eiendommen sidst er solgt, hvilken, naar Salget har fundet Sted før Forordningen af 5 Januarii 1813 udkom, reduceres, i Forhold til Kiøbets Afslutnings-Datum, til Rigsbankpenge efter den bemeldte Forordning vedføjede Tabel Littr. A.

I Tilfælde af, at Eiendommen sælges mod en aarlig Afgift istedet for Kiøbsum, eller mod Kiøbsum og aarlig Afgift tillige, beregnes dennes Kapital-Værdie efter §. 26.

§. 65.

For Tinglæsning af Kiøbe- eller andre Contracter, der siden skulle fuldbyrdes ved Skiøde, Mageskiftebrev eller Gavebrev, betales det Halve af det i §. 64 foreskrevne Gebyr, dog at dette i intet Tilfælde bliver mindre end 48 Skilling.

Det samme gielder og, naar Bevillinger at sidde i uskiftet Boe, Testamenter imellem Egtefolk, Separations- Foreninger, Copulations- Attester eller deslige Documenter læses, som Udkomst paa en Eiendom, i hvilket Tilfælde Læsningspengene beregnes i Forhold til den Sum, hvortor Eiendommen seeneft er solgt, med hvis Reduction til Rigsbankpenge, naar Salget har fundet Sted før Forordningen af 5 Januarii 1813 udkom, forholdes efter foregaaende §.

§. 66.

For alle Slags Documenter, som give Panteret (Bxel-Obligationer efter §. 67 undtagne), erlægges, naar de læses til Ting, $\frac{2}{3}$ af det i §. 64 fastsatte Gebyr, dog aldrig mindre end 48 Skilling.

Det samme betales og for Læsningen af Gieldsbreve, hvorved man forpligter sig til ei at sælge eller pantsætte sine Eiendomme.

§. 67.

Naar Bxel-Obligationer, hvorved der gives Pant, eller og Domme, Forliig eller andet, som, efter Danske Lovs 5—3—18 og Placaten af 18

Ja-

Januarii 1788, betager en Eier Raadigheden over sit Gods, samt Lodsedler, læses til Ting, erlægges halvt saa meget i Gebyr, som efter §. 66, dog at Betalingen her heller aldrig bliver mindre end 48 Skilling. Den samme Regel følges i Henseende til Læsningen af Cautioner og Afkalds = Qwitteringer (for hvilke samme Betaling erlægges, hvad enten de ere underskrevne af een eller flere) samt naar Giødsbreve eller Contracter, som lyde paa Penge, men ikke give Pant, af en eller anden Aarsag tinglyses; saa og i Tilfælde, at nogen maatte begiere en Transport paa et Pantebrev læst.

I Henseende til Betalingen for Tinglysning af Lodsedler i Huusmænds og Indersters Sterboer forholdes efter Forordningen af 21 Junii 1799 §. 2, dog saaledes, at den der fastsatte Betaling erlægges med Forhøielse af $\frac{1}{8}$.

§. 68.

For Tinglysning af en Fledførings = Contract betales, forsaavidt denne læses anderledes end som Udkomst paa en bestemt Eiendom, 2 Rbdlr. Læsningen af en Aftægts- eller Undentags = Contract betales derimod som en Panteobligations Tinglysning, saaledes at Aftægtens eller Undentagets Kapitalværdie beregnes i Overensstemmelse med den igiennem Bort Rentekammer under 14de Februarii d. A. bekiendtgjorte allerhøieste Resolution af 14 Januarii næstforhen.

§. 69.

Læsningen af Leie- og Forpagtnings = Contracter betales efter §. 64 i Forhold til den aarlige Afgift; men hvis den ei for hvert Aar er lige, bestemmes Gebyret efter den høieste aarlige Afgift.

Naar der i et Document, som stifter Brugsret, ei nævnes noget Bederlag i Penge, som Brugeren haver at erlægge til Eieren, betales af den, som forlanger et saadant Document tinglyst, det Gebyr, som §. 71 bestemmer.

§. 70.

Tinglysningen af en Kongelig Bevilling til et Proclama betales med 2 Rbdlr., og af en simpel Indkaldelse, uden Bevilling, med 1 Rbdlr.

§. 71.

§. 71.

For ethvert Documents Læsning, paa hvilket ingen af de foregaaende Regler er anvendelig, betales 2 Rbdlr.

§. 72.

Naar et Document, der forlanges tinglæst, stifter forskjellige Rettigheder, som Vedkommende ved Tinglæsning attraae at fikke, (f. Ex. naar der ved Skiøde forbeholdes Sælgeren Beboelses-Ret af visse Bærelser i det solgte Huus, eller naar en Kiøbe-Contract tillige indeholder en Pantsætning) betales Gebyr, som om disse Rettigheder vare overdragne ved særskilte Documenter. Det maae til den Ende ved Paategning paa Documentet bestemt opgives, i hvilken Henseende dets Tinglæsning attraaes, siden Documentets Læsning ei kan have Birkning, hvad den Rettighed betreffer, i Hensyn til hvilken det ei forlanges læst; hvoraf flyder, at en Rettighed, der ei ved Tinglæsningen er fikket, ikke bliver at ommelde i de Attester, som maatte forlanges angaaende hvad der hæfter paa Eiendommen, eller i Paategninger paa seener Documenter.

§. 73.

Foruden den foranførte Betaling bør og, for Protocollationen af det læste Document, erlægges 30 Skilling for hvert Ark, som det, anordningsmæssigt skrevet, indtager i Protocollen; dog saaledes, at hvad der udgjør mindre end et halvt Ark, betales som et halvt Ark, hvorimod det, som er over et halvt Ark, betales som et heelt.

§. 74.

Naar der, ved Tinglæsning af et Document, tillige begieres tinglæst et andet Document, som er paaberaabt i Hoved-Documentet og vedhæftet samme, som dertil hørende, da betales ikkun som for eet Document, efter foregaaende Bestemmelser.

§. 75.

Naar ved eet Adkomstbrev flere Eiendomme overdrages, eller ved eet Document flere Eiendomme pantsættes, da betales Gebyrer for hver forskjellig Jurisdiction, hvor Documentet tinglæses, efter de i forestaaende §§r. anførte Bestemmelser.

§. 76.

§. 76.

For den Betaling, der, efter det foranferte, skal erlægges for et Document's Læsning, bliver og den fornødne Attest om Læsningen at paategne Documentet, uden at derfor kan fordres nogen særskilt Betaling. Men, naar nogen Paategning skal gøres om Hæftelser paa den Eiendom, som er Documentets Gienstand, eller om Udstæderens Mangel af Udkomst til at disponere over Eiendommen, eller om andet, som tiener til at bestemme Documentets Værd og Gyldighed, erlægges, for denne Paategning, det halve af hvad Tinglæsnings Gebyret beløber sig til, dog i intet Tilfælde over 2 Rbdlr., og naar den igjen, efter fremkommen nye Oplysning eller erhvervet Tilladelse, udslettes, erlægges derfor samme Betaling indtil 1 Rbdlr.

§. 77.

Den, som begierer et Document tinglæst, er pligtig at lade dermed følge en verificeret Gienpart, hvilken forbliver ved Protocollen.

§. 78.

For Attester af Skiøde- og Panteprotocollerne, angaaende om en Person er indtegnet som Eier af en bestemt urørlig Ting, og hvorvidt samme forud er behæftet, betales 1 Rbdlr. 48 ø.

§. 79.

For den ved Forordningen af 5 Januarii 1813 §. 24 foreskrevne Indførelse i Pantebøgerne af de paa tinglæste Documenter skeete Paategninger (hvilke Paategninger ei behøve at læses) erlægges 8 Skilling af de første 1000 Rbdlr., 16 Skilling for Kapitaler fra 1000 Rbdlr. exclusive til 5000 Rbdlr. inclusive, og 24 Skilling for dem, der overstiger denne Sum.

§. 80.

For et Document's Udslættelse af Pantebogen, og Paategning herom paa Documentet, erlægges det halve af den for et saadant Document's Læsning bestemte Betaling.

For at afløse et paa en Panteforskrivning gjort Afdrag, og derom meddele Paategning, betales det halve af det Gebyr, som skulde betales for Læsningen af en Panteobligation af lige Størrelse med det gjorte Afdrag.

For Protocollationen erlægges i disse Tilfælde ingen Betaling.

§. 81.

Naar der ved Udskiftelser eller Aflysninger forevises Documenter, som hiemle Bedkommende Ret til at qvittere, betales, foruden det i §. 80 foreskrevne Gebyr, for hvert saadant Documents Antegnelse i Protocollen det Halve af hvad bemeldte Gebyr beløber sig til; dog i intet Tilfælde over 1 Rbdlr.

§. 82.

For i Pantebogen at anmærke en paa et tinglæst Document gjort Paategning, der indeholder Tilladelse til at optage nye Prioritet, eller anden Moderation i den paa Eiendommen hvilende Hæftelse, betales 1 Rbdlr.

§. 83.

Udskriver af Skiøde- og Pante-Protocollerne betales med 50 Skilling for Arket, og 25 Skilling for hvert halve Ark.

§. 84.

For Tinglæsningen af et Arvefæstebrev (forfaavidt det ikke tillige er at betragte som et Eiendoms-Skiøde), saavelsom for et Fæstebrev, skal der, naar en Gaard ved noget af disse Documenter overlades, betales 64 Skilling, og, naar det blot angaaer et Huus, 32 Skilling. Men derimod skal Tinglæsningen af de ved 13de §. i Forordningen af 25 Junii 1810 befalede Paategninger paa Fæstebreve, om Forandring i Stedernes Hartkorn, foretages uden Betaling.

For Tinglæsning af Skiøder paa Tiender, som sælges til Yderne selv, betales, uden Hensyn til den i Skiødet ommeldte Kiøbesums Størrelse, for Læsning, Paategning, samt Protocollation, 54 Skilling.

I Henseende til Tinglæsning af Contracter om Tiende, forholdes efter den Kongelige Indbydelse af 18 Martii 1796 og Forordningen af 8 Januarii 1810 §. 34, dog saaledes, at de der foreskrevne Gebyrer forhøies med $\frac{1}{8}$.

§. 85.

§. 85.

De i §§. 73, 76, 78, 79 og 83 foreskrevne Gebyrer tilkomme Skriveren allene, men af de øvrige i denne Afdeling bestemte Gebyrer betaler han til Dommeren det Halve.

4de Afdeling.

Om Betalingen for de Forretninger som henhøre til Skifteværsemet.

§. 86.

I alle Boer, som ved Skifterettens Hielp behandles og bringes til Ende, betales af den hele Masse eller Boets virkelige Indtægt, uden Hensyn til Gielden, $1\frac{1}{3}$ pro Cento, hvoraf vedkommende Skifteforvalter, som Salarium til sig selv, oppebærer 1 Rbdlr. af hvert 100 Rbdlr., som Massen beløber sig til, indtil 24000 Rbdlr., og det øvrige, hvorunder er indbefattet saavel Skifteskriver-Salarium i Kiøbenhavn, som den i Forordningen af 13 Januarii 1792 paabudne Refusion for de Omkostninger, der anvendes paa Revisions-Contoirerne, tilfalder den Kongelige Kasse.

§. 87.

Naar Boets Masse er mindre end 100 Rbdlr., men dog over 50 Rbdlr., beregnes Salarium, som om den var fulde 100 Rbdlr.; men er den ikke over 50 Rbdlr., erlægges allene Salarium af denne sidste Sum.

Paa lige Maade forholdes med den Deel af de større Masser, der overstiger fulde 100 eller 50 Rbdlr. Dog, naar det, en Sum maatte overstige fulde 100 eller 50 Rbdlr., er saa lidet, at det ikke kan afholde de forhøiede Omkostninger, som vilde flyde af, at det paa foransførte Maade blev taget i Betragtning, bliver, i Stedet for denne Forhøielse, Overfluddet at beregne som Salarium.

Naar saaledes et Boes Masse, til Exempel, er 250 Rbdlr. 24 β ., blive de 24 β ., foruden Salarium af 250 Rbdlr., at erlægge.

I øvrigt bør det have sit Forblivende ved den Lands-Over- samt Hof- og Stadsrettens Skifte-Commission i Kiøbenhavn givne Bemyndigelse til, efter Omstændighederne, at eftergive Salariet, hvor samtlige Effecters Beløb, efter Ansættelse til sand Værdie, er ringere end 100 Rbdlr., og derhos utilstrækkeligt til at bestride Begravelses-Omkostningerne, den skyldige Huusleie og Tjenestefolks Løn.

§. 88.

For det Skifteforvalteren tillagte Salarium skal han være pligtig til, selv at iagttage hvad der henhører til Boets Behandling, og at udføre alt det, som ifølge Lovgivningen paaligger en Skifteforvalter, og han maae ikke, uden vedkommende Arvingers eller Creditorers Samtykke, antage Curatores honorum, eller føre Boet noget til Udgiwt for Sværksættelsen af de Forretninger, som han selv kan besørge, saasom: Foranstaltning til Auctioner og andre saadanne Forretninger, Brevverling Boets Sager vedkommende o. s. v., undtagen for saavidt der i det følgende fastsættes Betaling for et eller andet Arbeide.

Dog bliver, i Henseende til Skifteforvaltningen i Kiøbenhavn, Placaten af 21 Marts 1809 at følge.

§. 89.

Naar Revision af Boets Papirer er nødvendig, og Skifteforvalteren paatager sig samme, maae han, for sit Arbeide hermed, samt for Regningers og Rigtigheds Opgiørelse med Boets Debitorer og Creditorer, beregne sig Salarium fra 5 til 30 Rbdlr. i Forhold til Arbeidets Vidtløftighed.

Dog beroer det paa vedkommende Arvinger eller Creditorer at antage en anden til saadant Arbeide, uden at Skifteforvalteren i saa Tilfælde kan fordrø nogen Betaling for Revisionen.

Naar Noget finder sig beføiet til at føre Anke over den Godtgiørelse, Skifteforvalteren for slikt Arbeide har beregnet sig, skal Overøvrigheden være bemyndiget til, ved Resolution, at afgjøre Klagen.

§. 90.

§. 90.

For at udstæde Proclama til en Skiftebehandling (hvor Proclama efter Anordningerne skal udstædes) betales: naar Boets beholdne Formue beløber indtil 100 Rbdlr. inclusive . . . . . 1 Rbdlr.
 fra 100 Rbdlr. exclusive til 500 Rbdlr. . . . . 2 —
 fra 500 Rbdlr. exclusive og derover . . . . . 5 —
 Dersom Ufskrivter af Proclama behøves til Læsning ved flere Jurisdictioner, da betales for enhver saadan Gienpart 30 Skilling.

I de Boer, hvor ingen beholden Formue er, eller hvor Concurs af Creditorer finder Sted, betales til Skifteforvalteren, for Proclamas Udstædelse, ikkun i alt 1 Rbdlr., uden Hensyn til Boets Indtægt.

For de her anførte Betalinger bør Skifteforvalteren besørge Proclama fremsendt og læst ved de Jurisdictioner, hvor samme bør læses, men de herved forefaldende Udgifter føres Boet til Regning.

§. 91.

For at affige Decisioner, i Følge Forordningen af 29 April 1785 §. 2, i de Tilfælde, hvor de indsatte Executores testamenti ei have Jurisdiction, betales i Almindelighed 12 Rbdlr.; men hvis Gienstanden er af mere end 5000 Rbdlr. Værdie, tilføies 1 pro Mille under den i §. 23 givne Bestemmelse.

Betalingen erlægges af det Boe, under hvis Behandling Decisionen behøves.

En Udskrivt af Decisionen meddeles uden særskilt Betaling.

§. 92.

Naar Skifteforvalteren har taget et Boe under Behandling, og samme før dets Slutning bliver Bedkommende extraderet, beregnes der, istedet for det i §. 86 fastsatte Salarium, i Forhold til Boets Forfatning og Skifteforvalterens med dets Behandling havte Umage, fra 2 til 120 Rbdlr., og til Skiftefkriveren $\frac{1}{3}$ imod det, der betales til Skifteforvalteren.

Hvis der udenfor Kiøbenhavn opstaaer Uenighed om Recognitionens Størrelse, haver Overøvrigheden, ved sin Resolution, at bestemme samme.

§. 93.

§. 93.

For Skifteactens Beskrivelse tilkommer der Skiftefriveren 50 Skilling for hvert Ark, som Acten udgjør; men ved Beskrivelsen af Skiftebreve efter Huusmænd eller Inderster af Land-Ulmuen betales ikke for mere end 4 Ark.

I øvrigt erlægges for alle Slags Udskriver af Skifteprotocoller, eller de ved Skifteretten fremlagte Documenter, den Arkebetaling, som er bestemt i §. 14; dog meddeles een Udskrivt af Registeringsforretninger til Brug ved Auctioner, eller til Efterretning ved Catalogers Trykning, uden Betaling, og for Udskriver af Skifteprotocollerne, eller for Gienparter, som af Skriveren, dersom han ikke tillige selv er Skifteforvalter, meddeles til Efterretning ved Decisioner, som skulle affiges, betales kun 15 Skilling for Arket.

For Forseiglingen, hvis den finder Sted, betales 80 Skilling, som deles lige imellem Skifteforvalteren og Skiftefriveren; men, for Bekræftelse af en Lodseddel, til den første 30 Skilling.

Naar Attester, paa Forlangende, meddeles af Skiftefriveren, bliver §. 15 at tage til Følge.

§. 94.

I Skiftebrevet bør intet andet indføres, end det, der nødvendigvis behøves til Actens Sammenhæng og Orden. Heller ikke bør i Skiftebrevet indføres saadanne (enten før eller efter Boets Foretagelse) passerede judicielle og andre Forretninger, af hvilke der igien kunne erholdes autentiske Udskriver, i det Tilfælde, at den under Skiftebehandlingen brugte Original ved en eller anden Hændelse bortkom. Af dette Slags ere Domsacter, Tingsvidner, Auctionsforretninger, gamle Skiftebreve o. s. v. Saadanne Documenter, saavel som den under Boets Behandling forfattede Revisionsforretning, bør vedhæftes Original-Skiftebrevet, og i de udfærdigede Gienparter allene paa-beraibes.

Forresten bør Skiftebrevet altid tages beskrevet, naar et Boe deles imellem Arvinger, hvoraf nogen enten er umyndig, eller og fraværende, uden i dette sidste Tilfælde at have antaget en Fuldmægtig til at iagttage hans Løb under Skiftet. Men, hvis alle Arvingerne ere myndige, hvortil og Mandspersoner over 18 Aar, og Piger, der have erholdt *veniam sexus*, blive at
reg-

regne, og de alle have været nærværende, personlig eller ved Fuldmægtig, kan Skiftebrevets Løsning ikke paanødes dem; men det bør da kun gives beskrevet, naar dette maatte forlanges; hvilket og gielder om alle Slags Concurſ-Boer.

I øvrigt bør i de Tilfælde, hvor Skiftebrevets Løsning, efter det foranførte, er nødvendig, saavel som og, hvor det ellers maatte forlanges af saamange af Arvingerne eller Creditorerne, at i det mindste den halve Deel af Boet tilfalder dem, Skiftebrevets Bekostning udredes af hele Boet; men hvor Skifteacten gives beskrevet paa Grund af Minoritetens Forlangende, haver denne selv at bekoste samme.

§. 95.

De Forretninger, som iværksættes efter Requisition fra en anden Jurisdiction, hvor Hovedskiftet behandles, betales saaledes:

- a. For en Forsejlingsforretning, for ethvert forskjelligt Huus, hvor Forretningen skeer, 1 Rbdlr. 12 Skilling, uden Hensyn til, hvor mange Seigl der paasættes. Til et Huus regnes og alle dets Bygninger.
- b. Naar ved en Nabningsforretning et eller andet udtages fra de forsejlede Steder, og Seiglene ei derefter igjen paasættes, betales 54 Skilling, hvilken Betaling ligeledes erlægges for enhver Extraditionsforretning til den vedkommende Skifteforvalter; men naar Seiglene igjen paasættes, betales under eet 72 Skilling for Fratagelsen og Paasættelsen af Seiglet.
- c. For en Registeringsforretning betales for hver halve Dag, samme varer, beregnet efter den oven i §§. 20, 28 og 49 fremsatte Regel, 1 Rbdlr.
- d. For, efter vedkommende Skifteforvalters Begiering, at foranstalte Effecter bortsolgte ved Auction, 72 Skilling, foruden de af Auctionen flydende Omkostninger.
- e. I alle ovennævnte Tilfælde bliver den anordnede Betaling for de Udskrifter, som i Anledning deraf maatte blive fornødne, tillige at erlægge.

§. 96.

I Henseende til de Boer, der behandles af Executores testamenti eller Commissarier, saavel som i de Tilfælde, hvor den efterlevende Egtfælle har eller erholder Bevilling til at sidde i uskiftet Boe, forholdes efter Forordningen af 5te April 1754, dog at maximum af den i sammes §. 2 bestemte Recognition forhøies til 120 Rbdlr., foruden den $\frac{1}{3}$ Deel, der beregnes som Skriver-salarium.

§. 97.

For at paakiende Huusbondens Fordring i Fæstebønders Sterboer, i Følge Forordningen af 8de Junii 1787, betales til Dommeren i alt 54 Skilling, og, naar Dommeren i den Anledning skal gjøre Reise, tilkommer der ham frie Befordring, i Følge bemeldte Forordnings Forskrivt.

§. 98.

Samtlige Skiftebekostninger blive forlods at udrede af alle et Boes Midler, forinden noget kan udbetales til Arvinger eller Creditorer, uudtagen for saavidt disse maatte være forsynede med et specielt Privilegium, som hiemler deres Fordringer Fortrin for Skifte-Omkostninger, hvilket Privilegium naturligviis dog ei kan gielde med Hensyn til de Udgifter, som maae gøres til Proclamas Udstædelse, eller til at betale Curatorer, Revisorer eller andre, som, efter Boets Beskaffenhed og i Medhold af de giældende Love, ere antagne til at forrette noget for Boet.

5te Afdeling.

Om Betalingen for de Forretninger, hvilke henhøre til Auktionsvæsenet.

§. 99.

Det almindelige Auktions-Salarium, som bliver at betale i alle de Tilfælde, hvor de følgende SSpher ikke hiemle et nedsat Salarium, er 4 pro Cento.

§. 100.

§. 100.

Af Huse og Gaarde, Tordegods og andre faste Eiendomme, samt Skibe (hvortil ethvert Slags Fartøier, endog Baade, henføres), ligeledes af Actier, Obligationer, andre Gieldsfordringer, Forpagtninger og deslige Rettigheder, som sælges paa offentlig Auction, betales i Salarium:

af de første 1000 Rbdlr.	2	pro Cento
fra 1000 Rbdlr. exclusive til 3000 Rbdlr. inclusive .	1½	pro Cento
— 3000 — — — 30000 — — .	1	pro Cento
af hvad der er over 30000 Rbdlr.	½	pro Cento.

§. 101.

Naar flere Actier, Gieldsfordringer eller andre i §. 100 nævnte Gienstande sælges ved samme Auction, beregnes Salarium i Forhold til de ved hvert enkelt Hammerslag solgte Actiers, Gieldsfordringers eller andre Gienstandes Beløb; men hvad der sælges ved særskilte Hammerslag, lægges ikke sammen.

§. 102.

Hvor Eiendommen sælges saaledes, at en vis aarlig Afgiøvt deraf skal svares, beregnes dennes Kapitalværdie paa samme Maade, som efter §. 26.

§ Henseende til Auctioner over Forpagtninger og Rettigheder, er det at mærke, at, naar Tilslag skeer efter aarlig (eller til visse bestemte Tider fastsat) Afgiøvt, da beregnes Auctions-Salarium i Forhold til den aarlige Afgiøvt, og hvis denne ikke for alle Aar er lige, da af den Sum, der er høieste Afgiøvt for eet Aar.

Er den opraabte Tings eller Rettigheds Brug bestemt for kortere Tid end et Aar, men Afgiøvten dog er repareret paa flere Betalingsterminer, skal Salariet beregnes af den Sum, som alle Terminer sammenlagde udgiøre. Saafremt derimod ingen aarlig Afgiøvt er bestemt, men Tilslaget skeer paa den Maade, at en Sum eengang for alle betales, da beregnes Auctions-Salarium efter denne Sum.

§. 103.

Naar Huse, Planke- og Bolværker sælges til Nedbrydelse, eller Skibe til Dphugning, nyder Sælgeren ikke godt af den i §. 100 tilstaaede Moderation,

tion, men Salariet betales efter § 99. Det samme gielder og, naar Skibsinventarier sælges særskilt fra Skibenes Ekrog, samt hvor Sæd paa Marken eller Træer paa Roden forauktioneres.

§. 104.

Af alle Slags Handelsvarer, der i en samlet Sum udgiøre meere end 500 Rbdlr., og som sælges i saa store Partier, som de, der, efter Forordningen af 4de August 1742, ere Gienstande for Handel en gros, bliver, naar samme ved frivillig Auction sælges af en til Handel med saadanne Varesorter berettiget Person, Salariet saaledes nedsat:

af det, som er over

500 Rbdlr. indtil	3000 Rbdlr.	. . .	2	pro Cento
3000 — —	4000 — —	. . .	1½	pro Cento
4000 — —	5000 — —	. . .	1	pro Cento
5000 — —	10000 — —	. . .	½	pro Cento
og af det, som er over	10000 — —	. . .	⅜	pro Cento.

Herved maae dog ikke Gods, der tilhører forskiellige Personer, regnes sammen, hvorimod Salariet bestemmes med Hensyn til Beløbet af de hver Eier for sig tilhørende Effecter.

§. 105.

Naar Handelsvarer sælges stykkeviis, eller i mindre Partier end de i §. 104 omhandlede, men ellers alle de i denne §. forudsatte Omstændigheder finde Sted, bliver Salariet af det, der overstiger 500 Rbdlr., 2 pro Cento; hvorimod der af Beløbet indtil 500 Rbdlr., inclusive, erlægges det fulde i §. 99 bestemte Salarium.

§. 106.

Men af de danske vestindiske Værs Producter, samt af Retourvarer, som hjembringes fra Island og Finmarken, svares, naar disse ved frivillig Auction bortsælges af Personer, som dermed drive Handel, kun ½ pro Cento, forsaavidt Salariet ellers efter §. 104 vilde være høiere.

§. 107.

§. 107.

For, med Hensyn til Bestemmelserne i §. 106, at godtgjøre, at Varerne virkelig ere af det der benævnte Slags, bør Requirenten derom meddele sin Attest paa Troe og Love, eller, hvis han er Mægler, under sin aflagte Embeds = Sed. Paa lige Maade bør Mæglerne, naar de ei opgive den Mand's Navn, som Varerne tilhøre, attestere, at han er en til Handel med saadanne Varer berettiget Person, samt at Auctionen er frivillig; saa og opgive, naar Varerne tilhøre forskjellige Personer, og hvormeget der i saa Fald tilhører hver.

Naar Andre requirere Auction over Kiøbmandsvarer, bør Tieren, saafremt Moderation af det i §. 99 bestemte Salarium skal finde Sted, altid opgives, og hans Ret til at drive Handel med det Slags Varer, der begieres solgte, legitimeres, hvis denne ei kan ansees notorisk.

For urigtig Attestation, som en Mægler forsætlig maatte udstæde til at forsvige Auctions Salariat, er Straffen, i Overeensstemmelse med Forordningen af 22de December 1808 §. 7, Bestillings Fortabelse; og hvor han findes af Skiødesløshed at have udstædt en uefterrettelig Attest, til Skade for Auctions = Gebyrerne, ansees han med en efter Omstændighederne afpasset Mulct, der dog ei maae være ringere end det dobbelte, eller overstige det femdobbelte, af det, der ved hans Forseelse kunde været tabt i Gebyr. For lige Brode, udøvet af andre, anvendes Mulct eller Borgerskabets Fortabelse efter Omstændighederne. Derhos bør der i alle Tilfælde gives Erstatning for hvad Tab, der er lidt ved den begaaede Svig eller Uefterrettelighed.

§. 108.

Hvad Auctioner paa ostindiske Ladninger angaaer, forbliver det ved de derom givne specielle Anordninger, hvilke dog, efter deres Ord og Hensigt, alene kunne anvendes, naar det asiatiske Compagnie eller andre Entrepreneurer for en ostindisk Expedition selv sælge deres Ladninger, saa at der, naar noget af slige Ladninger først er afhændet til andre, og det atter igien skal sælges ved Auction, altid bør betales Salarium efter nærværende Anordnings almindelige Forskrifter.

§. 109.

Naar Guld og Sølv, myntet eller umyntet, samt Pretiosa ved frivillig Auction bortfælges, nedsættes Salariat af det, som overstiger 500 Rbdlr.,

til 2 pro Cento. Dog bliver det, som i Slutningen af §. 104 er bestemt, ogsaa her at iagttage.

§. 110.

Naar offentlige Lærere eller deres Stervboer lade Bøger eller Kunstsa-
ger sælge ved offentlig Auction, svare de ikkun 2 pro Cento deraf, hvilken
Moderation i Auctions-Salariet ogsaa fremdeles, i Overeensstemmelse med det
allernaadigste Rescript af 10de Junii 1778 §. 5, skal tilkomme de nuvæ-
rende Professorer ved Kiøbenhavns Universitet og deres Stervboer, naar an-
dre rørlige Effecter af dem ved Auction bortfælges.

§. 111.

Naar en fremmed Gesandt, eller nogen, som hører til Gesandtskabet, el-
ler staaer i Gesandts Tieneste, begierer sine Eiendomme eller Effecter bort-
solgte ved Auctionsbrettens Hielp, nedsættes Salariet, forsaavidt det ellers er
høiere, til 1 pro Cento. Den samme Nedsættelse tilkommer og deres Sterv-
boer.

§. 112.

Auctionsforvalteren er pligtig, forinden Auctionen holdes, at bekiendt-
gøre saadant ved skrevne eller (hvor Omstændighederne tillade det, og det for-
langes) ved trykte Auctions-Placater. For skrevne Auctions-Placater beta-
les, foruden Erstatning af Omkostningerne med Omsendelsen, naar samme fin-
der Sted, for hvert Exemplar, som opslaaes eller fremsendes til Læsning
og Bekiendtgjørelse paa de Steder, hvor Requirenten af Auctionen forlanger
det, hvis Placaten kun er $\frac{1}{4}$ Ark, 16 Skilling; naar den er $\frac{1}{2}$ Ark, 24 Skil-
ling, og naar den er 1 Ark, 32 Skilling.

For trykte Auctions-Placater betales, foruden Tryknings- og Omsen-
delses-Omkostninger, for at concipere Placaten, hvis den kun er $\frac{1}{4}$ Ark, 32
Skilling; naar den er et halvt Ark, 64 Skilling, og naar den er et Ark, 1
Rbdlr.

Denne Betaling erlægges kun een Gang, om der end ved samme Auc-
tion maatte sælges Varer af forskjellige Slags, eller endog forskjellige Personer
tilhørende.

§. 113.

§. 113.

Naar faste Eiendomme eller andre af de i §. 100 benævnte Gienstande opdraabes, men ei sælges, betales for enhver saadan forgiæves Forretning 2 Rbdlr. 24 ß.

§. 114.

Naar faste Eiendomme opdraabes til Salg, deels i mindre Dele og deels samlede, og hverken de partielle Auctionsbud, eller Budet paa den hele samlede Eiendom, approberes, nyder Auctionsforvalteren Betaling for hvert enkelt forgiæves Dpraab, og altsaa baade for Dpraabene paa de enkelte Dele, og for Dpraabet paa den hele samlede Eiendom. Men skulde Budene paa de enkelte Dpraab ikke approberes, og derimod Budet paa den samlede Eiendom antages, eller Budet paa hele Eiendommen samlet forkastes, og derimod alle de giorte enkelte Bud antages, bør Auctionsforretteren lade sig nøie med Betaling, beregnet til fuldt Sallarium af det approberede Auctions-Bud, og i saa Fald intet kræve for de forgiæves Dpraab. Dersom derimod et eller flere enkelte Bud, men ikke alle, ei heller det samlede Bud approberes, bør Auctionsforvalteren have fuldt Auctions-Salarium af de approberede Buds Beløb, og desuden 2 Rbdlr. 24 ß. for hvert af de uapproberede enkelte Dpraab, samt 2 Rbdlr. 24 ß. for det uapproberede Dpraab paa den hele Eiendom samlet.

§. 115.

Naar, ved Auction over Løsøre, Bøger og deslige, den Sælgende ikke vil lade Tingen bortselge for den ved Auctionen budne Sum, da betales for hvert opdraabt Nummer, som, uden at sælges, tages tilbage, 4 Skilling, hvilket og gielder, naar intet Bud skeer.

§. 116.

I lige Tilfælde betales for et forgiæves Dpraab over et Partie Handelsvarer, af den i §. 104 bestemte Størrelse, 20 Skilling, men af et Partie, som er under denne Størrelse, ikkun 10 Skilling; dog, hvis Betalingen for samtlige forgiæves Dpraab, i Forbindelse med Salariet af de Handelsvarer, som sælges, ei udgjør 2 Rbdlr. 24 ß, bør der dog betales en saadan Sum.

§. 117.

§. 117.

I det Tilfælde, hvor Auction er holdt og Tilslag skeet under Vilkaar af Sælgerens Approbation, bør, naar Approbation paa det giorte Bud nægtes af Sælgeren, Salarium beregnes som for forgiæves Dpraab, efter §§. 113, 115 og 116; hvorimod, i Tilfælde at Approbationen meddeles, fuldt Salarium af det Solgte og Approberede bør beregnes efter Bestemmelserne i §§. 99-106 inclusive og §§. 108-111 inclusive; dog bør Sælgeren, forinden den ved Auctions-Conditionerne til Approbations Meddelelse bestemte Termins Udløb, skriftligen underrette Auctionsforvalteren om Approbationens Nægtelse eller Meddelelse, og i Tilfælde af, at Sælgeren forsømmer saadant, bør han betale fuldt Salarium, ligesom han havde approberet Budet; Naar saadan Efterretning meddeles Auctionsforvalteren, tilføjer han samme i sin Protocol, og saaledes ved Kiendelse enten bekræfter det skeete Hammerslag, og giver det juridisk Virkning, eller han tilintetgjør det, som en Nullitet.

§. 118.

Naar Auction er holdt under Vilkaar af Approbation, og saadan Approbation nægtes, eller og ingen af de ved Auctionen giorte Bud af Vedkommende antages, tillades det Auctionsforvalteren, foruden Betaling for forgiæves Dpraab, at beregne sig, til Godtgjørelse af Auctions-Reqvirenten, de virkelige medgaaede Reiseomkostninger til og fra Stedet, hvor Auctionen er holdt, efter hvert Steds Bognmandstaxt; dog saaledes, at der af disse Reise-Omkostninger, tillagte den sportelmæssige Betaling, ei udkommer mere end i alt 4 Rbdlr. 48 ß; ligesom de Auctionsbetiente, der endnu boe udenfor deres Districter, ei heller maae beregne sig Reiseomkostninger for længere Wei, end fra det Sted, hvor deres District begynder, og indtil det Sted i Jurisdictionen, hvor Auctionen holdes, og samme Wei tilbage.

I det Tilfælde derimod, hvor Approbation paa det skeete Bud for en Deel af det ved Auctionen folgte meddeles, bør denne Godtgjørelse af Reise-Omkostninger ikke finde Sted, efterdi der i saa Fald beregnes fuldt Salarium for den Deel af Budet, som approberes.

§. 119.

§. 119.

For et Auctionsffiødes Udstedelse betales det samme i Rigsbankpenge, som det stemplede Papiir til Skiødet efter Forordningen af 25de Maji 1804 vilde koste i dansk Courant, indtil 2 Rbdlr. 24 ß, og siden 50 pro Cento af hvad det stemplede Papiir efter samme Forordning vilde koste mere; dog at Betalingen i intet Tilfælde overstiger 6 Rbdlr.

I øvrigt bliver det ved denne Leilighed, til enhver Efterretning, bekiendtgjort, at Auctionsffiødet altid skal stiles paa dens Navn, der selv eller ved Fuldmægtig har giort Bud, og faaet Tilslag, samt udtrykkelig ved Auctionsbudets Tilførelse i Protocollen er bleven navngiven, hvoraf følger, at den, der som Fuldmægtig gjør et Bud, eller som har Medinteressentere i Kiøbet, strax maae opgive sin Mandant eller sine Medinteressentere. Ellers bliver Skiødet af Auctionsforvalteren at udfærdige til den, der har giort Budet, som igien haver at udstæde Skiøde til sin Mandant eller sine Medinteressentere.

§. 120.

Dersom en Auction, efter at den hos Auctionsforvalteren er bestilt, tilbagefalder, forinden den er begyndt eller tiltraadt, da betales til Auctionsforvalteren 1 Rbdlr. 12 ß, foruden Erstatning af Omkostningerne i Anledning af den bestilte Auction, saasom Placaters Affkrivning, Trykning og Bekiendtgjørelse, ligesom og den Placat, hvorved Afbestillingen bekiendtgjøres, saafremt Auctionsplacaten alt var kundgiort, bør betales i Overensstemmelse med §. 112. Dersom Afbestillingen skeer efter at Forretningen alt er tiltraadt, bør Auctionsforvalteren, foruden forommeldte Erstatning samt Betaling for Auctions-Placaten, nyde 2 Rbdlr. 24 ß, saa og frie Befordring under den i §. 118 foreskrevne Bestemmelse.

§. 121.

For Udskrivter af Auctions-Protocollen betales Arket med 30 Skilling, og desuden erlægges for Bekræftelsen 40 Skilling.

§. 122.

§. 122.

For at attestere en Auctions-Regning, naar samme ei bestaaer af flere end fire Poster, betales 8 Skilling, og siden for hver af de følgende Poster 2 Skilling.

§. 123.

For andre Attester af Auctions-Protocollen erlægges den samme Betaling, som i §. 15 er foreskrevet.

§. 124.

For Licitationer betales i et og alt det samme, som er fastsat i Henseende til de Auctioner, hvormed de nærmest kunne sættes i Sammenligning.

Saaledes betales, til Exempel, en Licitation, der angaaer Opførelse eller Reparation af en Bygning, en Broe og deslige, efter §. 100, og Licitationer der gaae ud paa Leverancer af Handelsvarer, efter §. 104.

§. 125.

Betalingen erlægges altid til Auctionsforvalteren af Requirerenten, der, hvis Auctionsforvalteren finder det fornødent, skal stille Sikkerhed for det rimelige Beløb af Auctions-Salarier og de øvrige paabudne Gebyrer.

Naar det ved Auctions-Conditionerne paalægges Kiøberen at betale Auctions-Gebyrerne, Incassations-Salarium, eller andet, der ikke ligefrem paaligger ham som Kiøber, bør det, han saaledes har at betale, foruden den Sum, hvorfor Tilslaget er gjort, tilføies denne Sum, og Salarier derefter beregnes.

§. 126.

Hvor Dommeren og Skrивeren med hinanden bestyre Auctionsvæsenet, nyde de en lige Andeel af de i denne Afdeling foreskrevne Gebyrer; dog tilfalder det i §. 112 fastsatte Gebyr Dommeren, og den i §. 121 bestemte Skriverløn, saavel som de i §§. 122 og 123 anordnede Betalinger, Skrивeren allene.

6te Afdeling.

Om Betalingen for Mænds Udmeldelse, samt for nogle andre Forretninger, som ikke i de foregaaende Afdelinger ere nævnte.

§. 127.

For Mænds Udmeldelse skal, forsaavidt ingen anden Regel i det følgende fastsættes, betales 60 Skilling, naar kun 2 Mænd udnævnes, men, naar flere udmeldes, end videre 20 Skilling for hver af disse.

For denne Betaling skal Retten tillige modtage Forretningens Beedigelse, naar den forlanges.

I øvrigt forstaaer det sig selv, at der i dette Slags Sager end videre bør erlægges de Gebyrer, som ere bestemte i dette Reglements 1ste Afdeling §§. 1 til 13 inclusive, forsaavidt disse i enhver Sag maatte være passende.

For Beskrivelsen betales det samme Gebyr, som i §. 14 er fastsat.

Naar det ved Besigtelser eller Taxationer over strandet eller havareret Skib og Gods forlanges, at Skrивeren skal være tilstede ved Forretningen, for at gaae de udmeldte Mænd tilhaande med at føre Pennen, da skal han dertil være pligtig, imod at nyde Diætpenge 1 Rbdlr. daglig og frie Befordring frem og tilbage.

§. 128.

For Opbudsmænds Udnævnelse ved nogen af Overretterne betales 6 Rbdlr.

§. 129.

For Søe-Forklaringer at modtage og Søe-Protester at foranstalte, betales til Dommeren efter dette Reglements §. 140, men begieres Forklaringen beediget ved Retten, da erlægges de i 1ste Afdeling bestemte Gebyrer, for saavidt de ere anvendelige.

§. 130.

For Forretninger, i Henseende til Syns Erhvervelse over Fæstebøndergaarde og Huse, nyder Dommeren og Skriveren den i Forordningen af 8de Junii 1787 §§. 9 og 11 bestemte Betaling, med Forhøielse af $\frac{1}{8}$.

§. 131.

For Mænds Udmeldelse til Synsforretninger, der afholdes for at erhverve Moderation i Skatter, formedelst indtrufne Ulykkestilfælde, erlægges der ingen Betaling.

7de Afdeling.

Om den Betaling, som bør erlægges for Notarialforretninger.

§ 132.

For at iværksætte Protest paa en Bexel for manglende Acceptation eller manglende Betaling, erlægges, naar Bexlen lyder paa en Sum

indtil 500 Rbdlr. inclusive	.	1 Rbdlr.
fra 500 Rbdlr. exclusive til 2000 Rbdlr.	—	2 Rbdlr.
fra 2000 Rbdlr. — — 5000 Rbdlr.	—	2 Rbdlr. 48 ø
og naar Bexlens Beløb er over 5000 Rbdlr.	. . . . .	3 Rbdlr.

for hvilken Betaling (der bliver at erlægge, naar Forretningen er begyndt, skiondt Requirenten ikke forlanger den fuldført) Protesten tillige bør gives in forma bestreven.

§. 133.

For andre Protester, Beskikkelser, Stevningers Forkyndelse og andre saadanne Forretninger, betales 1 Rbdlr. 66 ø.

§. 134.

Naar de i §§. 132 og 133 ommeldte Forretninger skulle foretages paa flere forskjellige Steder, da betales for Iværksættelsen paa det første Sted det oven-

ovennevnte Salarium, og for hvert af de flere Steder, hvor Forretningen, efter Requirentens Forlangende, skeer, 54 Skilling.

§. 135.

For hver Gang Notarius, for at insinuere Beskikkelser, Requisitioner og deslige, maae gaae forgiæves, samt for hver Gang han, efter Requirentens Opfordring, maae paaminde Vedkommende om at afgive Svar, betales ham 54 Skilling.

§. 136.

Naar Notarius publicus i Kiøbenhavn, for at udføre de Forretninger, som af ham begieres iværksatte, maae begive sig til saadanne under Stadens Jurisdiction hørende Steder, der ikke ere Dele af det egentlige Kiøbenhavn, og naar Notarierne i de andre Kiøbsteder, i lige Tilfælde, maae begive sig til Steder paa Kiøbstedernes Grund, men udenfor sammes Omkreds, nyde de $\frac{1}{3}$ meere end ellers.

§. 137.

For Beskrivelse af notariale Forretninger, naar de begieres udstædte og bekræftede som Act, betales 30 Skilling for hvert Ark, Acten udgjør meere end 1 Ark, hvilket altid leveres uden særskilt Betaling.

§. 138.

For Gienparter af Notarialacter, hvilke allerede een Gang som Act ere udfærdigede, betales for hvert Ark 30 Skilling.

For andre bekræftede Gienparter, som af Notarius maatte requireres, til Exempel: bekræftede Gienparter af Protester til Reqvisti Brug, betales 50 Skilling pr. Ark, naar Gienparten af ham besørgeres skreven; men, naar blot Collation finder Sted, 30 Skilling pr. Ark.

For Bekræftelsen af Gienparter betales 40 Skilling.

§. 139.

For Notarii Forretninger, i Overensstemmelse med Forordningen af 26de October 1804, betales 1 Rbdlr. 66 ø ; men for ellers at meddele No-

tarial = Attest eller en Paategning under Notarii Haand og Seigl paa et Document, betales 1 Rbdlr. 12 ſ.

§. 140.

For at modtage og udstæde en Søeforklaring eller Søe-Protest, til Brug ved Assurance-Beregning og Haverie = Opgiørelse, betales 4 Rbdlr., og for Beskrivelsen betales som for Notarialacter.

§. 141.

For at overvære en eller anden Handling, og at attestere, at den rigtig er foregaaet, betales 54 Skilling for hver Time, Forretningen varer, foruden Gebyret for Attestationen.

§. 142.

Samme Betaling erlægges til Notarius for at være tilstede ved et Vidneforhør eller anden Forretning i Rettergang, for at gaae Dommeren tilhaande ved at oversætte fra fremmed Sprog enten Vidners, Parters eller andres Forklaringer.

§. 143.

Alle Documenter, som Notarius, i Kraft af sit Embede, udstæder, saa og alle notariale Attestationer og Bekræftninger, skulle i Almindelighed være affattede i det danske Sprog.

§. 144.

For Oversættelser af fremmed Sprog i Dansk, eller omvendt; for Forfattelse af Fuldmagter, Testamenter og andet deslige, der ikke egentligen vedkommer Notarii Embede, tillades det at oppebære den Betaling, hvorom han med Vedkommende kan komme overeens; dog tilkommer Notarius ikkun 32 Skilling for Arket af Oversættelser, der af ham meddeles til Brug i offentlige Sager.

§. 145.

Naar Rettens = Betiente paa Landet, for at udføre Notarialforretninger, hvortil de requireres, nødsages at gjøre Reiser, bør de nyde fri Befordring, eller Godtgjørelse for Reise = Omkostningerne efter Stedets Vognmandstaxt,

tart, frem og tilbage fra det eller de Steder, hvor Forretningen skal skee. Der-
sø som Forretningen skeer hos flere Personer paa samme Sted, maae Befordringen
dog kun beregnes for een Forretning.

8de Afdeling.

Om Betalingen for de Mænd, som bruges ved ting- lige Forretninger.

§. 146.

For en Stævnings Forkyndelse betales for enhver Person, der stævnes,
enten det er Part eller Vidne, i Kiøbenhavn 54 Skilling, i de andre Kiøb-
steder 27 Skilling, og paa Landet 36 Skilling; dog betales for Forkyndelsen
af en Stævning til nogen af de anordnede Gieldts-Commissioner for hver
Person, der stævnes, ikkun 8 Skilling.

Hvor en Stævning af Kjøbstedernes Stævnevidner forkyndes langveis
(hvoreved i Kiøbenhavn forstaaes: paa Christianshavn, i Citadellet Frede-
rikshavn, udenfor Stadens Porte, samt paa Kehden; i de øvrige Kiøbsteder:
paa sammes Grund, men udenfor deres Omkreds, eller paa Kehden) betales
altid en Fierdedeel mere end der ellers, efter de foreskrevne Regler, var at betale.

Hvor Stævnevidnerne maae fare til Søes, for at naae deres Bestemmel-
sessted, skal Requirenten skaffe dem fri Befordring frem og tilbage.

Forkyndelsen af Stævninger til Politie-Retterne bør, i Sager imellem
Huusbonde og Tyende, samt i Sager angaaende Hoverie og Huusmænds Pligt-
arbeide, skee uden Betaling, og i Sager, hvori der kun betales halvt Gebyr
til Dommer og Skriver, for det Halve af den almindelige Betaling.

Det i denne §. omhandlede Gebyr deles, hvor det tilfalder Stævnings-
mændene selv, lige imellem disse.

Foranførte Bestemmelser, angaaende Stævningers Forkyndelse, ere og-
saa anvendelige i Henseende til andre, Stævningensmændenes Udbud vedkom-
mende, Forkyndelser, saasom af Domme; ligesom og Stævnevidnerne uden-
for

for Kiøbenhavn skulde være pligtige til, mod den for Stævningers Forkyndelse fastsatte Betaling, at forrette Beskikkelser, Op- og Udsigelser og andre deslige Skrinder, naar dette af Bedkommende begieres.

§. 147.

For en Bekjendtgjørelse til Skifter, Auctioner eller andre saadanne Foranstaltninger, paa offentlige Steder at oplæse, opslaae, eller begge Dele, nyder Sognesogden i Betaling 20 Skilling for hvert Sted, hvor denne Forretning, efter Forlangende, foretages.

§. 148.

For Synsforretninger over Fæstebøndergaard og Huse, i Følge Forordningen af 8de Junii 1787, betales de udmeldte Mænd saaledes, som i bemeldte Forordning er bestemt, med Forhøielse af $\frac{1}{8}$.

For Burderinger til Skiftes eller Auctions Efterretning betales til enhver af de Personer, som dertil bruges, 27 Skilling for hver halve Dag, Forretningen varer.

Naar i andre Tilfælde Mænd udmeldes af Retten til en eller anden Forretning, nyder enhver af dem for hver halve Dag, den varer, 54 Skilling, samt, for at møde i Retten og beedige Forretningen, hver 14 Skilling.

Udfordres Mænd af særdeles Sagkyndighed, saasom Haandværksmestere eller Kunstkyndige, da tilkommer dem dobbelt saa meget i Betaling.

Dagsbetalingerne beregnes efter de i dette Reglement §§. 20, 28 og 49 fremsatte Regler.

§. 149.

Til de Mænd, der som Vidner bivaane nogen af de til Fogedembedet henhørende Forretninger, betales for hver Dag, Forretningen varer, til hver 32 Skilling. Dog bliver for Udpantningsforretninger, efter Forordningen af 30te Januarii 1793, ikkun at erlægge hvad i denne Forordning er foreskrevet, med Forhøielse af $\frac{1}{8}$.

§. 150.

Det bør, i Overensstemmelse med Forordningen af 4de Martii 1690 §. 5, saavidt mueligt, iagttages, at der ikke til nogen af de omhandlede Forret-

retninger udnævnes Mænd, som boe længere end $\frac{1}{2}$ Miil fra det Sted, hvor Forretningen skal foretages eller beediges; men, naar Nødvendigheden kræver, at der i andre end de i §. 148 første Membrum omhandlede Tilfælde maae udmeldes Mænd, hvis Bopæl er saa langt fraliggende, bør de nyde fri Befordring frem og tilbage.

§. 151.

For Bidneres Umage ved Auctioner paa faste Eiendomme, Skibe, Forpagtninger eller Rettigheder, betales 36 Skilling, og paa andre Effecter 54 Skilling, daglig for hvert Bidne.

§. 152.

For de Mænd, der bruges som Bidner ved Skifteforretninger, samt til at gaae Skifteforvalteren tilhaande ved Forseiglinger, Registeringer, Tilfigelser o. s. v., maae Skifteforvalteren føre Boet til Udgiot fra 1 Rbdlr. til 30 Rbdlr., i Forhold til Boets Formue og det Arbeide, som ved slige Forretninger er foresaldet. Dersom nogen udenfor Kiøbenhavn skulde finde sig beføiet til at føre Anke over den af Skifteforvalteren i saa Henseende anførte Betaling, tilkommer det Overøvrigheden at afgjøre saadan Anke.

§. 153.

I de Tilfælde, i hvilke Rettens-Betiente, enten ifølge et almindeligt Lovbud, eller paa Grund af en speciel Bevilling, ingen Betaling nyde, bør ogsaa de i denne Afdeling foreskrevne Gebyrer bortfalde; dog med den Undtagelse, at Grandstningsmænd, naar de møde under en fremmed Jurisdiction, for at udføre den dem paalagte Forretning, altid nyde billig Betaling for deres Beføstninger og Møie.

9de Afdeling.

Almindelige Regler til Sagttagelse ved det foregaaende.

§. 154.

Alle Love og Bevillinger, som fritage nogen for at betale visse Rets-Gebyrer, saavel som de specielle Anordninger, der tillægge offentlige eller private Personer den Begunstigelse, at svare ringere Gebyr end andre, blive i deres Kraft; men naar der, ved særskilte, fra de forhen giældende almindelige Sportellove afvigende, Anordninger, ere foreskrevne Betalinger for enkelte, i dette Reglement ikke nævnte, Tilfælde, blive samme at erlægge efter slige specielle Anordningers Bydende, med en Forhøielse af $\frac{1}{8}$, der tilfalder vedkommende Embedsmand eller Betient selv, og af det hele Beløb (forommeldte $\frac{1}{8}$ deri beregnet) den Tillægsafgiwt, som paabydes i §. 156.

§. 155.

Alle i dette Reglement, eller i Anordninger, der efter samme komme i Betragtning, foreskrevne Gebyrer og Diætpenge bør erlægges i Rigsbankpenge Sølvværdie. Ligeledes ere de Summer, i Forhold til hvilke Gebyrer blive at betale, at forstaae om Rigsbankpenge Sølvværdie; og naar Gebyrerne skulle udredes af eller i Forhold til Summer i Rigsbankpenge Navneværdie, bør disse reduceres til Sølvværdie efter den, ifølge Forordningen af 5te Januarii 1813 §. 6, af Rigsbanken sidst bestemte og bekiendtgjorte Cours, hvorefter Gebyrerne da blive at beregne; men forsaavidt de skulle svares i Forhold til Gienstandens Værdie af Summer i Rigsbankpenge Sølvmynt, eller i fremmede Penge, bør de erlægges i rede Sølv.

Hvor der handles om Forpligtelser, som ere bestemte i Kornværdie i Forhold til Kapitelstarterne, beregnes deres Pengeværdie efter de i Placaten af 3die Augustii 1813 foreskrevne Regler.

Med Hensyn til de Kapitaler, som, mod en nedsat Rente, ere ved Forordningen af 5te Januarii 1813 bundne for en vis Tid, bør Værdien bestemmes efter den Maalestof, som indeholdes i Forordningen af 14de September s. A. §. 7.

Offentlige Papirers Værd beregnes, naar Rettsgebyrerne i Forhold til samme skal fastsættes, efter den sidste Priis, hvortil de, efter de nyeste Efterretninger, der paa Stedet havees, ere solgte paa Kiøbenhavns Børs, eller, hvor flere Priser til samme Tid der have fundet Sted, efter Middelpriisen.

§. 156.

Foruden de Sportler og Gebyrer, som efter dette Reglement, for de forskjellige derunder omhandlede Forretninger, blive at udrede, bør der af Gebyrernes fulde Beløb i Almindelighed betales i Forhøielse 20 pro Cento, som tilfalder Justitsvæsenets Fond, forsaavidt den beregnes af Sportler, som ere tillagte vedkommende Embedsmænd selv, men ellers Bor Kasse. Dog bør denne Tillægsafgiwt ikke svares af de Gebyrer, som ere foreskrevne i §§. 79, 89 og i 8de Afdeling. I øvrigt bliver den at beregne af de fulde i §. 86 fastsatte $1\frac{1}{3}$ pro Cento, men tilkommer Justitsvæsenets Fond kun af Summer indtil 24000 Rbdlr. inclusive, hvorimod den af de større Summer forbeholdes Statskassen.

Det ved denne Anordning i nogle Tilfælde foreskrevne Promille-Gebyr, hvoraf den foranførte Forhøielses-Afgiwt ikke bliver at svare, skal udelukkende beregnes Bor Kasse til Indtægt; dog tilstaaes der de med Sportler lønnede Embedsmænd, for Oppebørselen af samme, $\frac{1}{8}$.

De i Forordningen af 23de December 1735 §§. 8, 9 og 10 fastsatte Afgiwtter til Justitskassen skulle for Fremtiden bortfalde.

For hvad der, ifølge dette Reglement, tilfalder Bor Kasse og Justitsvæsenets Fond, bør vedkommende Embedsmænd aflægge nøiagtigt og fuldstændigt Regnskab.

§. 157.

I de Tilfælde, i hvilke nogen af de i dette Reglement omhandlede Forretninger betales i Forhold til Tiden, samme varer, bør der i Protocolen stedse anmærkes Klokkeslettet, naar Forretningen begynder, og naar den slutes.

§. 158.

Det fornødne Papiir til en Forretning eller dens Beskrivelse bør den, som requirerer samme, enten levere til vedkommende Embedsmand, eller der-

for erlægge særskilt Betaling efter rigtig og specificeret Regning. Indbindingen betales særskilt.

I øvrigt bør, i Henseende til Acters og Udskrivters Udstædelse, Placaten af 9de April 1783 iagttages; dog at det befalede Antal af Linier paa hver Side forhøies til 28, og Bogstavtallet i hver Linie bestemmes til 32, i Almindelighed, og hvor der, i Medhold af bemeldte Placat, behøves een Margin, til 24, og, hvor tvende forekomme, til 16.

§. 159.

Naar Rettens-Betiente, for at besørge Embedsforretninger, nødsages at gjøre Reiser til og fra det Sted, hvor samme skee, skulde de selv bekoste deres Befordring og Underholdning, undtagen i de Tilfælde, i hvilke der ved dette Reglement udtrykkelig er tillagt dem Reise-Umkostninger og Diætpenge.

§. 160.

Paa alle Acter eller Documenter, som af vedkommende Embedsmænd udfærdiges, bør den modtagne Betaling anføres baade med Tal og Bogstaver.

Derksom den Embedsmand, der har oppebaaret Betalingen, forsømmer dette, bør han første Gang, han befindes i saadan Forseelse, bøde 20 Rbdlr. Sølvværdie, og anden Gang 40 Rbdlr. Sølvværdie, men tredie Gang have sit Embede forbrudt.

§. 161.

Skulde nogen Embedsmand underflaae de den Kongelige Kasse eller Justitsfondet efter dette Reglement tilkommende Gebyrer, bør han ei allene have sit Embede forbrudt, men endog tillige for dette Bedragerie straffes efter Lovens almindelige Grundsætninger om Straffe for denne Art af Forbrydelse, foruden at give Skades Erstatning.

§. 162.

Befindes nogen Embedsmand at have, for Embedsforretninger, til egen Fordeel oppebaaret større Betaling end ved dette Reglement er fastsat, da bør han, uagtet den, som erlagde Betalingen, deri har samtykket, den første Gang, han saaledes findes skyldig, betale i Mulct fra 30 til 50 Rbdlr. Sølvværdie.

værdie, samt have det formeget oppebaarne forbrudt til vedkommende Fattigvæsens Kasse. Men i Gientagelses Tilfælde skal han, istedet for at udrøde bemeldte Mulct, have sit Embede forbrudt.

Har han derimod svigagtig affordret de Vedkommende saadan høiere Betaling, som om den i Anordningerne var paabuden, bliver den i §. 161 dicteerte Straf paa ham at anvende, hvorhos han og bør tilbagegive det ulovlig Oppebaarne.

§. 163.

Skulde nogen, efter een Gang at være befunden i den udi §. 160 omhandlede Dvertrædelse, gjøre sig skyldig i den, som er Gienstanden for §. 162 første Membrum, bliver han at ansee med fordoblet Mulct efter sidstmeldte §.; men er han to Gange forhen anseet efter førstmeldte §., bør han have sit Embede forbrudt.

Naar den, som forhen er fundet skyldig efter §. 162 første Membrum, forseer sig imod §. 160, kommer ham den forhen tilkiendte Straf til Last, paa samme Maade, som om det var i Dvertrædelse af sidstnævnte §., han da var befunden.

§. 164.

Alle de Bøder, som ifølge dette Reglement blive at erlægge, tilfalde vedkommende Fattigvæsens Kasse.

§. 165.

Det paaligger Retterne, saavelsom Dvrighederne, nøie at vaage over Efterlevelsen af disse Bore Befalinger, samt, dersom nogen findes at handle derimod, uopholdeligen at andrage saadant for Bort danske Cancellie, til nærmere Foranstaltning.

Ligeledes paalægges det og de ved Overdomstolene beskikkede Justits-Secretairer, samt de ved Lands-Over- samt Hof- og Stadsretten ansatte Contoirchefer, naar nogen Dvertrædelse maatte forekomme dem, da derom at gjøre Anmeldelse til Retten.

§. 166.
 Paa ethvert Tingsted bør et Exemplar af dette Reglement opslaaes, og i enhver Rets-Betients Contoir, samt Sognefogeds Huus, henlægges, til Eftersyn for Bedkommende, som forlange det.

Hvorefter alle Bedkommende sig allerunderdanigst have at rette.

Givet i Vor Kongelige Residensstad Kiøbenhavn den 22de Martii 1814.

Under Vor Kongelige Haand og Seigl.

Frederik R.

Kaas.

Cold. Bülow. Monrad. Ørsted. Berner.